

TRINÁSTA NEDEĽA CEZ ROK A

Ako ste si všimli, milí priatelia, že po vypočutí alebo prečítaní dnešnej state evanjelia vás napadli mnohé myšlienky, a to najmä pri prvej vete. Mám skúsenosť s mnohými, najmä mladými ľuďmi, že pri stretnutiach sa ma pýtali, ako treba chápať túto vetu. Nezdarujú sa tieto slová neľudské?

Pravdaže, na prvý pohľad sa nám táto Ježišova požiadavka zdá ozaj tvrdá a neľudská. Lenže, keď si ju vysvetlíme, tak zistíme, že je to opak. Ježiš tu jasne zdôrazňuje, ako veľmi túži po našej láske a byť nami milovaný. Často sa ma pútnici pri Múre nárekov v Jeruzaleme pýtajú, prečo majú niektorí židovskí chlapi na čele takú čiernu krabičku. V tej krabičke je malý zvitok zo Starého zákona, ktorý znie: „*Milovať budeš Pána svojho Boha, celým svojim srdcom, celou svojou dušou a celou svojou silou*“ (Dt, 4, 5). Veriaci Žid si to nemôže hlbšie implantovať do hlavy, preto tento text má práve v tejto krabičke a pri modlitbe je to nutné mať ju na čele. Takto milovať Pána Boha nespočíva v tom, aby sa človek citovo rozplýval, ale aby dal Bohu prvé miesto vo svojom živote. Pán Boh to prvé miesto nežiada od nás preto, aby on bol šťastný, ale aby sme my boli šťastní. Teda, Pán Boh tu nemyslí na svoje, ale na naše šťastie. A to isté platí aj o Pánu Ježišovi, ako mu záleží na našom šťastí. Kvôli nám sa stal človekom v betlehemskej – zahnojenej maštali, Stvoriteľ sa stáva ľudským stvorením, najsvätejší sa dáva oplývať, biť, a tak zneuctiť svoje telo rúhačom, najmocnejší si dáva zviazať ruky od nepriateľov a nadovšetko dáva sa usmrtiť najhroznejšou smrťou na kríži. Tak veľmi mu záleží na nás, a preto ho nemôžeme mať pred očami len ako nejakého potulného filozofa, ale ako Ježiša s prebodnutým láskavým srdcom. A takého Ježiša musíme naozaj milovať viac než otca, matku, syna a dcéru.

Lenže, niekto by sa predsa mohol opýtať: „*Dobre, a čo potom s naším pozemským otcom, matkou, synom, dcérou? Neodsunuli sme ich kdesi do úzadia?*“ V Ježišovom svetle evanjelia môžeme rozhodne povedať nie. Veď milovať Pána Boha je to isté, ako plniť vo všetkom vôľu Božiu. A Božia vôľa je zachovať napríklad Štvrtý Boží príkaz, ktorý nás vedie milovať a ctíť si otca i matku, potom milovať blížneho ako seba samého, ba dokonca milovať aj nepriateľov. Poznáme z evanjelia, že keď blížnemu urobíme z lásky akýkoľvek skutok, tak to urobíme samému Ježišovi (Mt 25, 34-40). A takýmto spôsobom je naša príbuzenská či láska k blížnemu povýšená na vyššiu úroveň, pretože v tejto láske chápeme svojich príbuzných ako synov a dcéry nebeského Otca a bratov a sestry Pána Ježiša.

Vždy keď som so skupinou pútnikov v Nazarete a navštevujem pod kostolom Svätého Jozefa jaskyňu, v ktorej žila Svätá Rodina, tak tam veľmi apelujem na rodičov, aby okrem hmotného zabezpečenia nezabudli dať deťom to najdôležitejšie, a to vieru a lásku k Pánu Bohu. To sa v ich životoch vráti ako dobré ovocie vzťahu k rodičom. Pretože, keď rodič dá svojim deťom vieru a lásku k Prvému Božiemu príkazu, nemusí sa báť, že také deti zabudnú na Štvrtý Boží príkaz. Ale aj opak je, žiaľ, pravda. Mám z pastorácie skúsenosť, keď som mal v troch farnostiach domovy dôchodcov, kde som chodil v sobotu večer spovedať aj slúžiť sväté omše starčekom. Z mnohých smutných príkladov uvediem aspoň jeden. Po svätej omši ma na chodbe zastavil jeden starček, ktorý mi vystrel pred oči obidve trasľavé ruky a s plačom mi povedal, že týmito rukami postavil svojim deťom domy a teraz nemá ani v jednom z nich miesto, ba neprídu ho deti ani na Vianoce, ani na Veľkú noc navštíviť. Jasne som pochopil, kde urobil chybu. Dal deťom všetko hmotné, ale nedal im vieru a lásku k Pánu Bohu. Takto sa mu to vypomstilo.

A ešte by som sa krátko zamyslel. Vtedy, keď sa rozhodneme pre Pána Boha a dáme na prvé miesto našu lásku k nemu, tak on túto našu lásku naplní svojou Božskou láskou, a tak potom takáto láska je trvalejšia, hlbšia a vernejšia, ako je ľudská, prirodzená láska.

Dobre vieme, aká je ľudská láska, ktorú Pán Boh nepovýši na vyššiu úroveň Božej lásky. Koľko je sobášiacich sa snúbencov, ktorí sa pred, pri aj chvíľu po sobáši dobre nezjedia od lásky a o nejakí čas sa ocitnú v súdnej sieni, kde si škaredo a urážlivo nadávajú. Istý mladý slobodný sudca si po takýchto rozvodoch povedal, že sa nikdy nebude ženiť, ak by mal takto dopadnúť. Videl, ako sa ľahko dokáže ľudská láska premeniť na nenávisť.

Milí priatelia, ako vidíte, ešte by sa dalo veľa rozjímať na túto tému z prvej vety dnešného evanjelia. Prosím vás, rozhodnite sa s Božou pomocou dať Pánu Bohu prvé miesto vo svojom živote a on zdokonalí a prehĺbi svojím Duchom Svätým vašu príbuzenskú a lásku k blížnemu tak, aby ste boli šťastní tu na zemi a súci pre večnú nebeskú lásku.

Pripravil Martin Mojžiš, sprievodca pútnikov.